

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **T. S. B.**, zastúpeného JUDr. Jánom Marčokom, advokátom v Lučenci, M. Gorkého č. 21, proti povinnému **J. J.**, IČO: 32 615 515, zastúpenému Mgr. J. Mochňackým, advokátom v Lučenci, T. G. Masaryka č. 14/A, o **vymoženie 650,65 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12 Er 884/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júna 2011 sp. zn. 1 CoE 116/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júna 2011 sp. zn. 1 CoE 116/2011 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Lučenec uznesením zo 7. februára 2011 č. k. 12 Er 884/2009-98 odložil exekúciu vykonávanú súdnou exekútkou M. Z. pod sp. zn. EX 887/2009 do právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Lučenec o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ďalej tiež uznesenie súdu prvého stupňa).

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 6. júna 2011 sp. zn. 1 CoE 116/2011 odvolanie oprávneného odmietol. V odôvodnení uviedol, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo oprávnenému doručené 9. februára 2011. Lehota 15 dní na podanie odvolania začala oprávnenému plynúť od 10. februára 2011 a uplynula 24. februára 2011 (vo štvrtok). Pokiaľ oprávnený podal odvolanie na poštovú prepravu (až) 28. februára 2011, bolo ho treba považovať za oneskorene podané a v dôsledku toho ho odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním z dôvodu, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ktorú vyvodzoval z nesprávneho odmietnutia jeho odvolania pre oneskorenosť, hoci neboli splnené procesné predpoklady pre tento postup (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Oprávnený podal v zákonnej lehote odvolanie telefaxom, ktoré okresný súd prijal 24. februára 2011 o 18.59 hod. V zmysle § 42 ods. 1 O.s.p. bolo telefaxom podané odvolanie riadne doplnené v lehote troch dní predložením originálu. V dôsledku administratívneho postupu súdu (viď úradný záznam súdu z 18. augusta 2011 - č. l. 107 spisu) bolo telefaxové podanie nesprávne založené do iného spisu (sp. zn. 17 Er 982/2009). Odvolací súd vychádzal z obsahu spisu, ktorý obsahoval len originál odvolania a preto nemohol správne posúdiť jeho včasnosť. Z uvedených dôvodov oprávnený navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Povinný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu

na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním oprávneného je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia nie je prípustné.

Dovolanie oprávneného by mohlo byť procesne prípustné (i dôvodné), len ak by konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre odvolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. (tzv. vady zmätočnosti). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Dovolanie v zmysle týchto ustanovení tiež nie je prípustné.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti sa odvolací súd osobitne zaoberal otázkou, či dovolateľovi postupom odvolacieho súdu nebola odňatá

možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Súdna prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). So zreteľom na to a tiež s prihliadnutím na podstatu argumentácie oprávneného, ktorou odôvodňoval procesnú prípustnosť jeho mimoriadneho opravného prostriedku, bolo v dovolacom konaní potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o oneskorenosti podaného odvolania.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo právnenému zástupcovi oprávneného doručené 9. februára 2011 (viď doručka č. 1. 99 spisu). Z obsahu telefaxového podania doručeného okresnému súdu vo štvrtok 24. februára 2011 o 18.59 hod. (č. 1. 142 – 145 spisu) vyplýva, že týmto oprávnený podáva odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo 7. februára 2011 č. k. 12 Er 884/2009-98. Toto telefaxové podanie oprávnený doplnil originálom podania podaným na poštovú prepravu 28. februára 2011 v pondelok (viď č. 1. 100 – 103 spisu), pri zachovaní trojdňovej lehoty, keď jej posledný deň pripadol na nedeľu (§ 42 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 57 ods. 2 vety druhej O.s.p.). Odvolanie oprávneného podané prostredníctvom telefaxu bolo súdom prevzaté v zákonnej 15 dňovej lehote určenej na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.). Z úradného záznamu súdu z 18. augusta 2011 i spisu samotného vyplýva, že telefaxom podané odvolanie oprávneného pôvodne nebolo založené do tohto súdneho spisu (sp. zn. 12 Er 884/2009 Okresného súdu Lučenec), ale do spisu iného (17 Er 982/2009), odvolací súd preto na toto nemohol prihliadať. Došlo tak k nesprávnenému posúdeniu včasnosti podaného odvolania, lebo odvolanie v predmetnej veci bolo podané včas. Pokiaľ odvolací súd za týchto okolností odvolanie oprávneného odmietol, odňal mu svojím postupom možnosť konať pred súdom (t. j. možnosť v opravnom konaní uplatniť svoje práva a tak mať možnosť zvrátiť doterajší pre neho nepriaznivý priebeh exekučného konania).

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd odňal oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odmietol jeho odvolanie ako oneskorene podané, i keď procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Námietka

dovolatela o existencii procesnej vady konania v zmysle § 237 pism. f/ O.s.p. je preto opodstatnená.

Výskyt niektorej z väd uvedených v § 237 O.s.p. je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 a ods. 2 O.s.p.) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, v ktorom odvolací súd včas podané odvolanie vecne prejedná.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. januára 2013

JUDr. Daniela Švecová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Viera Čulenová